

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Panaszok az iskolából.

Hiteles ajkáról hangzik a panasz, t. i. tantestületünk részéről, hogy a leghiányosabban vannak a tankötelességek könyvekkel felszerelve.

Nagy baj! Fegyver nélkül célba lövöldözni bajos.

Hol fekszik a baj gyökere? Micsoda okokra vezethető vissza a baj?

A legszegényebbje — tudomásunk szerint — kap könyvet, de úgy értesülünk, hogy a kevésbé szegény tanuló is iskolai felszerelés nélkül látogatja az előadásokat.

Kétség kívül lélektani okokra vezethető vissza a baj. Egyrészt a magyar cinizmus játszik szerepet, vagyis a szülő előtt — bár meghozhatná a kellő áldozatot gyermeke részére — teljesen egy, tanul-e, vagy nem tanul gyermeke, tud, vagy nem tud, mellékes kérdés, földolog, hogy testileg fejlődjék, hogy hovahamarabb meg tudja markolni a kasza, vagy kapa nyelét, gyeplőt, ekeszarvát stb.

Más részről általában elterjedt elv mindent mástól várni, s ez elv érvényesülni akar az iskolázási dolognál is, hiszen uton-utfélen hangzik: a ki akarja, s parancsolja, hogy a gyerek iskolába járjon, vegyen könyveket is, s gondoskodjék tanszerekről.

Minden téren tapasztaljuk, hogy népünk tulkapásokra vetemedik, s ez a nem mindig észszerűen üzött humanizmus kifolyása, s így nem csoda, ha gyermeke jövőjét is ahhoz köti, mennyiben gyakorolják helyette mások a szülői kötelemet, mennyiben hoznak helyette áldozatokat mások.

Az ily ferde nézetek mindinkább terjednek. S oda fejlődik az ily viszály, hogy utóljára is a hatóságnak kell módot keresni arra, hogy az ily veszedelmes elv tovább harapódzását meggátolja.

Azzal fejezzük be igénytelen cikkünket, hogy az a nép, mely minden vasár- és ünnepen báloztatja fiát, leányát, könyvet is bir venni iskolás

gyermekének, s ha ezt nem teszi, nem a kikiáltott szegénység gátolja ebben, hanem a roszakarat irányítja cselekvéseiben.

Munkás-kamarák.

Saját erőnkől, szívós természetünkől, tanulási kedvünkől és a művelt Nyugot jóvoltából ma már odajutottunk és azon a ponton állunk, hogy minden elfogultság és szerénység nélkül sorozhatjuk magunkat a civilizált nemzetek sorába, habár — sovinizmus ide, sovinizmus oda — egy és más tekintetben sok kívánni való marad fenn.

De ne firtassuk a dolog érzékenyebb részét; maradjunk meg csak abban a kellemes tudatban, hogy nagyot haladtunk, hatalmas arányokban fejlődöttünk, csak hogy még kitartóan küzdenünk és fáradhatatlanul előre törnünk kell, hogy végre lelkiismeretfurdalás nélkül megállhassunk egy keveset pihenni, hogy új erőt, fokozott kedvet nyerve további munkálkodáshoz, méltó versenytársai legyünk a számottevő nemzeteknek és semmivel sem legyünk mögöttük.

A munka, a nemes, komoly, férfias és becsületes munka fokmérője egy állam nagyságának. A renyhe, tunya, elbizakodott, önmagukat tulbecsülő népek sohasem emelkedhetnek valami magasra s az ily irányu törekvés mindenkor csalfa ábránd, meddő kísérlet marad. Egy nemzetet csupán dolgos kezű, szilárd jellemű fiai emelhetik oly színvonalra, hol félelem és rettegés nélkül megállhat. A nép tartja fenn az államot, latba teszi erejét, fárad, küzdökdi a hon javáért, a haza jólétéért. Ezzel szemben a munkás ember jogosan és nem kegyelemkenyérképpen várhatja el, hogy munkásságának ha nem is dusás gyümölcsét, fényes ellenszolgálatát kapja meg, de annyi jusson neki, hogy saját existenciája és családjának nyugodt megélhetése biztosítva legyen.

Természetesen csak ama nemzetek fejlődtek rohamosan, lettek tekintélyesekké és ragyognak csodás nagyságban, a melyek méltányolni és elismerni tudják a nép elévülhetetlen érdemeit és ha nem is tékozoltak,

még sem fukarkodtak a jól megérdemelt honorálásban, vagyis lehetővé tették a szerény igényü, nem nagy vágyu szegény emkerek megélhetését.

Nálunk is a nép serény munkaszeretete, erős hazafias érzülete és makacs ragaszkodása a szülőföldje röggéhez tette lehetővé egy barbarizmusából kivetkőző nemzet kialakulását, olyan nemzetét, mely páratlan gyorsasággal és mesébe illő varázslattal kapaszkodott föl a kultura lajtójának oly magas fokára, hogy némileg az idegeneknek is szembe tűntünk.

Látjuk tehát, hogy meg vannak eszközeink és módjaink a lendületes fejlődéshez, meg van a tehetség és képesség a megállapodás nélküli fokozatos emelkedésünkhöz, még sem jutunk előre. Sőt immár oda fejlődtek a dolgok, hogy az elernyedés szomorú jelei mutatkoznak a látóhatáron. Ha még idejében nem karoljuk föl elhanyagolt ügyeinket, borzalmas állapotok szemtanúi leszünk.

S mindez a nép munkanélküliségének, megélhetése nehézségeinek, helyzete súlyos, nyomasztó voltának tudható be. A szegény munkás embernek az utolsó mentőeszközhöz kell folyamodnia: a kivándorláshoz. Kénytelen elhagyni a haza földjét, mely nem tudja betevő falatját megadni.

A belügyminiszter a kivándorlások megakadályozására a képviselőház elé törvényjavaslatot terjesztett, a melynek életbeléptetésével ugyan meg lesz oldva talán a kivándorlások kérdése, ám egy sokkalta égetőbb és jelentősegteljesebb kérdés marad eldöntetlenül. tudniillik, miként biztosítjuk az országban maradásra birt embereket a megélhetésről.

Ilyen válságos és dilemmás időkben megragadja a figyelmet az Országos Iparegyesület munkásvédelmi szakosztályának legújabb mozgalma a munkás-kamarák szervezése ügyében.

A munkás-kamarák a kereskedelmi és iparkamarák mintájára és ezek székhelyein volnának szervezendők.

A munkás-kamarák nemes, humanus eszméjének sürgős keresztülvitele fölötté fontos és szervezésükkel többé-kevésbé el lehetne folytatni a mind sürűbben és erőteljesebben felhangzó panaszokat; a munkás-kama-

rak létesítésével talán enyhítenék az elégtelenség, mely a munkásnép körében uralkodik és ezeknek az intézményeknek hivatásos vezetői szaktudásukkal, körültekintésükkel és a viszonyok alapos ismeretével a megoldás helyes nyitját megtalálnák.

A munkás-kamarák magasztos feladata lenne a hozzájuk forduló munkás embereknek mindenféle ügyes-bajos dolgaikban fölvilágosítással, tanácsal szolgálni, a munkanélkülieket, a mennyire csak lehet, segíyezni és elhelyezni, utóbbit talán több sikerrel, mint az állami munkaközvetítő intézet, a munkaadók és munkások között a jó viszonyt ápolni, az összekötő kapcsolatot fentartani, sérelmes dolgokban véleményét adni és ekképpen az ítéleteket részrehajlatlanabbakká tenni. Szóval a munkásoknak is meg volna a maguk testülete, mely kizárólag az ő érdekeiket képviselné és védené.

A képviselőház nemrég megalakult munkásügyi bizottságának működése körébe tartozik a munkás-kamarák ügye is és ettől a bizottságtól várjuk el, hogy a felvetett közhasznú eszme megtestesüléséhez hathatóan hozzá fog járulni.

Vegyések.

— Személyi hírek. Ögróf ur főuri nejével e hó 25-én érkezik Pusztaszerre, hol a szokásos téli vadászatok fognak tartatni. A vadászatokat megelőzőleg Ő Excellenciáik részt vesznek a pusztaszeri ujonnan szerve-

zett házi kápolna felszentelésében, — mely a pusztaszeri kastély egyik részében állított; ekkor várható a mindszenti óvoda felavatása, s hivatalos átadása is.

— A váci püspök és Mindszenti. Örömmel vettük tudomásul, hogy Gr. Csáky Károly megyés püspök Ő Méltósága a helybeli kath. körnek karácsonyi ajándéku 40 koronát volt szíves ajándékozni. Örömmel vettük tudomásul, mert bár a 40 korona a kath. köré, de az a magas figyelem, melylyel Mindszentről nem feledkezik meg, az egész községet méltán tiszteletre hangolja. Hízegő ránk nézve — és pedig valláskülönbség nélkül, — hogy Ő Méltósága szerény községünkben a múlt májusban jól érezte magát, s többször adott kifejezést már azóta is mások előtt annak, hogy örömmel töltött el pár napot Mindszenten. Ez viszont szeretetre hangol bennünket s azt mondjuk: hozza Isten a főpásztort minél többször körünkbe, részünkről biztosítjuk őt, hogy e község minden háza, bár szerény, de őszinte kedves otthont nyújt számára.

— Ülés. Folyó hó 20-án a vármegyei közigazgatási bizottság havi rendes ülését tartotta meg. 26-án pedig a központi választmány ülés, ez ülés a tápéi kerület országgyűlési képviselőválasztásra vonatkozó teendővel fog foglalkozni.

— Mulatság. A helybeli „Iparosok és Kereskedők Köre“, könyvtára javára, ma este táncvigalmat rendez, melyre a belépődíj személyenként előre váltva 1 kor., este a pénztárnál 1 kor. 20 fillér.

— Szylveszter-estély. A mindszenti „Polgári Kör“ legutóbb tartott választmányi gyűlésén elhatározta, hogy miként a múlt évben, ez évben is Szylveszter-estélyt rendez,

s az estély rendezése ügyében bizottságot küldött ki. Egyben elhatározta a választmány, hogy a rendcs évi tisztújító közgyűlés deczember hó 8-án tartatik meg,

— Ünnepszeg. Tömörkényen a hatóság bezáratta a templomot. Ez év őszén a község helyreállította annyira, hogy már néhány nap múlva rendeltetésének átadható lesz, a külső munkálat a beállott hideg miatt csak tavaszra fog folytatatni. E szerint Tömörkény a közeli napokban templom felavatási ünnepszegnek lesz részese.

— A lábra kelt csizma. A mágoesi tanyák közt lakó Hamza János pár hét előtt vadonat új csizmát vett János nevű fiának mivelhogy a hideg idők közelednek és a gyerek még valami betegséget kapna, ha mezitláb járna. Azonban úgy látszik a fickónak mégis mezitláb kell a telet kihuznia, mert a napokban amint a tanyai kovácsműhelyben letette a csizmát: az hirtelen lábra kelt valakinek a keze alatt. A mezitláb maradt fiu apja jelentést tett a csendőrségnél a csizma eltüntetéséről és a csendőrök most kutatják a csizma — nyomát.

— Tolvaj szomszéd. Pálinkó Menyhért és Papp Ferencz mindszenti lakosok egy udvarban laknak és így elég jó pajtasok. A szoros barátság dacára azonban Papp Ferencz megtette azt az inkorrekt dolgot, hogy egy őrizetlen pillanatban ellopta a koma bugyellárását, a mi 11 koronákat tartalmazott. A meglopott magyar feljelentette Pappot és a csendőrség megindította az eljárást ellene.

— Notórius tolvaj. Molnár Mihály szegvári illetőségű az által lett híressé Szegváron, hogy bárhová elszegődött, gazdáját csakhamar ott hagyta a faképnél, s rendesen

TARCZA.

EGY TÁNCZISKOLA TÖRTÉNETE.

Föltalálhattuk itt az ipart, kereskedelmet és mezőgazdaságot, láttunk köz- és váltó ügyvédeket, firánczot, jogászt, egy csomó jelöltet, magán- és állami hivatalnokot, építési rajzolókat, gépirónőket stb. Szépen megfértek egymás mellett.

Winterschütz ur nagyterjedelmű különböző színű plakátokon hirdette táncziskoláját, mely szeptembertől április közepéig tartott, növendékek bármely napon fölvetettek és a legdivatosabb tánczokra kioktatták, mint a Gracianna, Lancier, Edelviesz, Washingtonpost, Schnottis, aztán a palotás, kormagyar és társalgó következtek. Külön boston-kurzust nyitott, melyen azonban a bostont elsajátítani egyik se tudta, mert mindig másképp mutatta és mindenre azt mondta lakonikus rövidséggel: ez a boston.

A beiratkozásnál a tandíj felét le kellett fizetni. Ötöd nap, mikor a növendék még kevesebbet tudott, mint öt nap előtt és lenyelt egy csomó port és gorombaságot, már a tandíj másik felét kérte Winterschütz ur, azzal indokolván, hogy növendékei tudnak már tánczolni, de nem mernek. Attól félt, hogy kereket oldanak még ideje korán. A ki megszokta furcsa tanmódszerét, az megmaradt.

Hogy még indokoltabb legyen a tandíj második felének elkérése, néhány nap alatt átsiklott valamennyi tánczon, mindent meg-

mutatott és semmit, minden társas tánczról egy-egy figurát tanított, azt abbahagyta. A keringő lépéseit pokoli gyorsasággal bemutatta és hozzá tette:

— Ha most e lépéseket összekapcsoljuk, megkapjuk a valczert. Tessék megpróbálni: lássák én már tudom.

Ezzel elkezdett valczerezni, a növendékeknek meg a feje keringőzött.

Metódusa egyszerű és világos volt. Az alaplépésekre kioktatván tanítványait, néhány mozgást mutatott és áttért a polka-françaisra. Ő ezt így vezette be:

— Jobb láb előre, bal láb mellé, ismét jobb láb előre; aztán balláb előre, jobb láb mellé és bal láb előre. Az urak mindig a bal lábbal, a hölgyek a jobb lábbal kezdik.

Természetesen sokan elvétették a lépéseket és a másodszori jobb láb előre nyújtás után nem a bal lábat nyújtották előre, hanem a jobb láb mellé tették. Ekkor betükkel helyettesítette a lábakat; jobb láb p. bal láb a, jobb láb a.

Az oktatás megindult:

— Tehát p-a-p, azaz pap, tovább p-a-p. Jól van csak tovább: p-a pap, p... Maga megint rosszul csinálta, nem tud vigyázni?! Hányszor mondtam, hogy p-a-pap, ha a bal lábat másodszor is a jobb láb mellé teszi, ahelyett, hogy kilépne vele -p-akkor az már nem pap, hanem papa.

II.

Szerelem, te magasztos égi láng, te bájos gyönyörű tünemény, te mindent fölülmuló, mindent legyűrő, mindent megdöntő

hatalmas csoda. Szerelem! Mily fenségesen szép vagy, midőn halkan, nesztelen jössz és besurransz a leányka szívébe. A szív megdobban az édes gyönyörtől, mennyei kéjtől, mindenható üdvtől... Szerelem! Szerelem!

Folytatnám, de nem tudom. A szerelem fölmagasztalását, kellő és jól megérdemelt méltatását romanticus lelkű ifju költőinkre bízom. Ők ezt jobban értik.

A táncziskolákban a szerelem rendszerint burjánzik. A Winterschütz-féle tánczintézetben is igen előkelő helyet foglal el az említett érzelem. Sokan ezt a fenkölt érzelmet prózai ridegséggel „flirt“-nek nevezik, de ezek pesszimisták, a kik tudjuk, sötét pápaszemet viselő, mord, komor hácsik.

Hej pedig oly kedves, csacska lánykák jártak a Winterschütz ur táncziskolájában. Öröm volt nézni őket.

Ott volt a Vétes Józsi (női név), ki a megtestesült nyájasság, előzékenység, udvariasság. Igaz, hogy majdnem hosszú szoknyácskát viselt és egy nagykereskedésben levelezett, gépirt és a kasszát kezelte, mely rendszerint nem „stimmelt“. Mielőtt a komoly irodai munkára munkálatok terére lépett, kereskedelmi tanfolyamot hallgatott, különben sokat beszélt, csacsogott és nyelvét öltögette, ami határozottan jól állt neki. Ha akart oly naiv tudott lenni, mint egy felsőbb iskolába nem járt bakfis, de tudott nagy lányosan, okosan, szellemesen, ötletesen beszélni. Haragodni rá nem lehetett, mert mindig mosolygott, minden rossz viczczet,

magával vitt emlékként a mi elvihető volt. Sokszor ha egyéb nem volt, megelégedett egy hitvány ásó, vagy kapával, amivel éppen dolgozott. Az utóbbi években azonban elhagyta szűkebb hazáját, hogy a megkezdett passzióval a szomszédos nagyobb városokat boldogítsa. Így csongrádvármegyei világ körüli utjáról a napokban visszatérve, beállít a községi jegyzőhöz, s cselédkönyv elnyerése végett községi bizonyítványt kért. A jelen volt községi hivatalnokoknak feltűnt, hogy az illető 26—27 éves kora daczára most kér cselédkönyvet, s legott kérdőre vonták előbbi cselédkönyvének hová léte iránt. A delikvens erre azt állította, hogy cselédkönyve volt ugyan már, de az elhányódott. Ez esetben persze ezen érvelést annál kevésbé lehetett elfogadni, mert családi nevének bevállása után az egyik tisztviselő a szokott restanciás ügycsomók közzé temetkezve, csakhamar sikerült neki egy sötétkék táblás könyvet kihalászni, melyből világosan kitűnt, hogy annak tulajdonosa azonos a most cselédkönyvet kérő Molnár Mihályval, ugyanis a cselédkönyvet a szentesi rendőrkapitányság tette át a múlt október hó utolján az előjárósághoz, de nemcsak a könyvet, hanem a jegyzőkönyvet is, amely jegyzőkönyv elmondja, hogy Molnár Mihály a Tabak-féle vendéglőben szolgált, miut udvaros, s folyó évi szeptember hóban egy szép reggel arra viradtak a vendéglőben, hogy Molnár Mihály régi szokásához híven cselédkönyvének hátrahagyásával megszökött, magával vitte azonban Katona József főpinczér 44 koronáját, amit ettől zárt fiókjának feltörése után lopott el. Az ipse előbb erősen tagadott mindent, de hogy mindenfelől sarokba szorítva látta magát, töredelmesen beismerte a szóban levő betörést, valamint azt is, hogy a lopott pénzt H.-m.-Vásáshelyen és Szegeden elverte. Az esetről jegyzőkönyv lett felvéve és szabad

mit a fiatal emberektől hallott, hahótával fogadta. Igen hálás publikum volt. Mindenkiel szemben kedves volt, kivált a jó tánczosokkal szimpatizált, kik egy-egy virág-szálat, szagos czukorkát és egy csomó bókot kaptak tőle. Szeretni nem tudott, sőt azt állította, hogy nem tudna szeretni. A mamája (óh a praktikus és mindig résen levő mamák) ezt hallván rápírtott, hogy lehet ilyesmit mondani. Egy lánynak kell szeretni tudni.

Ha a francia négyeshez nem volt angazsálva, odaugrott egy jobb tánczoshoz és társalogni kezdett:

— Valóban unalmas táncz a francia négyes. Igazán nem fogom tánczolni.

— Miért? — kíváncsiskodott a fiatal ember.

— Mert nincs tánczosom, azaz, hogy felkért az a mafla rossz tánczos, ki a valczernél mindig letaposta a lakkezipőmet, de kikosaraztam, mondván, hogy le vagyok foglalva.

— Akkor szabad kérem a négyest.

— Kérem, — mondá rendkívül barátságos és finom mosolylyal a kis kujon és ki célját elérte, elégtelen tova libbent.

A Bodor Ancsika egyszerű, okos intelligens lányka, jól tánczol, de állandóan lefoglalta két ifju. Sőt mint ő mondta, az egész tánczszезonra az összes francia négyesekre angazsálták.

(Folyt. köv.)

lára helyzetetett. Harmadnapra rá távbeszélőn megkerestetett az előjáróság, hogy egy bizonyos Faragó Mihály szegvári illetőségű Rákos Gyula uradalmi tiszt szolgálatából 8 korona készpénz, tejes kannák stb. ellopása után megszökött. Az előjáróság a nyomozást megindította, s folyó hó 13-án sikerült ezen lopás tettesét ugyancsak többször említett Molnár Mihály személyében elfogni, ki a kihallgatásnál ezen lopást is beismerte, mire az előjáróság letartóztatta és a csendőrségnek az illetékes hatósághoz való bekísérés végett átadta.

— A ki elpörlekedte 100 holdas birtokát. Három kötet értekezés nem derít annyira világot a magyar ember egyéniségére, mint Bihari Mátyás 75 éves szegvári polgár élettörténete. Ámbátor kitenne egy kötetet, ha összeírná valaki Bihari pörösködéseinek történetét, a mely pörök jobbára a szegedi bíróság előtt folyt le. Valami beteges vágyakozás tartotta ezt a jó öreget állandó rab-szolgálaton, a maga igazát nem engedte soha, jóllehet ez az igazság olykor nagyon messzire járt az abszolút fogalomtól. Száz holdas földjét elvitte száz pör. Még hozzá az a gyönyörűség sem volt meg, hogy legalább egyet megnyert volna közülök. A legklasszikusabb esete talán akkor volt, mikor a szomszédja beejtett a szalmakazlába egy koronát. Meg akarta keresni, de Bihari tiltakozott ez ellen és csoportosultával az eseményeknek kéjes örömmel ment a bíró elé, a hol 438 forint ügyvédi perköltés zengedezett szomorú dalt a pörök drágaságáról. A nyáron megint pervesztes lett a szegedi büntető törvényszéken s ez roppant indulatba hozta. A Mars-téri palota folyosóján mérges kiabálásban iparkodott következőleg könnyíteni a lelkén:

— Gazember-banda az egész törvényszék, Rózsa Sándorék különbek voltak.

Egy hivatalnok meghallotta a ki nem elégitett ambíció mérges megnyilvánulását s följelentette Biharit a hatóság nyilvános megrágalmazása miatt. A napokban került az ügy tárgyalásra a szegedi járásbíró előtt. Közül azonban a szegvári előjáróság olyas hivatalos értesítést küldött a bírósághoz, a mely Bihari elmebeli állapotát nem a legkedvezőbb színben tünteti föl. A járásbíró következőleg kikérte Balassa Péter dr. törvényszéki orvos véleményét, a ki oda nyilatkozott, hogy az öreg valóságilag beteg a pörlekedésnek; ha pedig ilyen ügyről van szó, akkor beszámíthatlan. A járásbíró ennek alapján fölmentette Biharit a vád alól. Erre következett csak az eset csattanója, mert mikor a járásbíró kihirdette Biharinak az ítéletet, hogy föl van mentve, haza mehet, az öreg vigan kiáltott fel:

— Nő csakhogy végre egy igazságos bíróra találtam!

Eluszott az egész vagyona a pörösködésekben, koldussá lett, de csak ma nyerte meg az első pert.

— Ingyenes diszműajándék. A ki e címet elolvassa, akaratlanul is Amerikára, e képtelenségek hazájára gondol. Pedig ezáltal sokkal közelebről, Budapestről, két szárnyra e hir. A Pesti Napló Magyarországnak e legrégebb, pártoktól és klikkektől teljesen független, szabadelvű és szókimondó napilapja lepi meg vele karácsonyra olvasóit, ajándéku adván teljesen — ingyen — a gyönyörű kötetű, remek illusztrációkkal di-

szített Zichy Mihály albumot. E valóban értékes és nagy irodalmi becsűel bíró művet — melynek az Athenaeum kiadásában megjelent eredetije 90 koronába kerül — a Pesti Napló új kvárt kiadásában karácsonyi ajándéku megkapja a Pesti Napló minden előfizetője. És megkapják díjtalanul azok az előfizetők is, akik egész éven át fél, negyed-év vagy havonként, de megszakítás nélkül fizetnek elő a Pesti Naplóra.

Az új vasut.

A „Szentes és Vidéke“ abból az alkalmából, hogy a vásárhely-szt.-miklósi vasut-építő részvénytársaság már megalakult, a következő érdekes fejtegetéseket hozza:

„A főrendiház is letárgyalta és elfogadta már a vásárhely-szt.-miklósi vasut engedélyezéséről szóló törvényt s megalakult a vasutépítő részvénytársaság is.

Ezzel egy fordulatokban gazdag ügy nyert végre szerencsés megoldást; a további fejlemények pedig kell, hogy kiemeljék a mi alföldi vasutainkat az alárendelt helyzetből, amelyre őket eddig hivatalosan a másodrendű vonal címe kárhóztatta. A másodrendű vonal szerinti való kezeltetés az államvasutak igazgatósága által, — háttérbe szorította a vonalmenti érdekeltiségnek és így városunknak is sok jogos igényét és követelését. Nem is olyan régen történt, hogy számos fölterjesztésben sürgettük, — nem is egyebet — csupán a menetrendnek a helyi igények szerinti való módosítását, mert hiszen, ha helyi érdekű a vasut, akkor már a cím ügy hozza magával, hogy az minden tekintetben, tehát legfőképen a helyi közlekedés szempontjából, a helyi érdekeket szolgálja első sorban és ne a nagyobb vonalak menetrendjéhez alkalmazkodjék csupán, — de még ezzel a jogos kérésünkkel is ismételtelen elutasítottunk.

Az új vasut nevezetessége, mint már a tényői, szentesi és vásárhelyi szakaszoké is az, hogy maga az érdekeltiség építeti ki. Ennek közgazdasági jelentőségét már a fővárosi sajtó is észrevette és méltányolta. S hogy ez így történt: első sorban az érdekelt törvényhatóságok, különösen vármegyénk törvényhatóságának érdeme ez, mely kimondta, hogy más feltétellel nem is járul hozzá a vasutépítéshez; de érdeme a kormánynak és a törvényhozásnak is, mely az államsegélyt e vasutépítéshez úgy adta meg, hogy abból a vicinálisok egész seregét lehetne létesíteni.

Ha pedig az ország ez új vasutunkra érdemesnek tartotta ennyit áldozni, ez azt jelenti, hogy annak országos forgalom tekintetéből is nagy jelentősége és jövője van. Ennek a bizonyosságáról az illető köröknek adatok és számítások alapján kell meggyőződve lenniök, mert különben ezt a példátlanul magas államsegélyt nem nyújtották volna. És ha az új vasut forgalmi jelentősége ennyire bizonyos: ennek hatással kell lenni arra, hogy ez az új vasut a másodrendű jellegéből, a vele kapcsolatos vonalrészekkel együtt mielőbb kiemeltessék. Ez pedig különösen a mi vasutvonalainkra fog fejlesztő hatással lenni.

A cél nem lehet más, csak az, hogy felfelé és lefelé egyformán olcsón szállíthassuk terményeinket. Ez pedig csak úgy érhető el, ha a tarifát az összes külön érdekeltisé-

ek leszállítják, vagy még inkább, ha ezek a külön érdekeltségek most már Szajoltól Szt.-Miklósig egy egységes nagy vasúttársulattá egyesülnek. Az apróra tagolt társulatok nem engedhetnek a tarifapolitikájukból az egységes nagy társulat megteheti ezt az egyesek sérelme nélkül s ez esetben a viteldíjat jelentékenyen fogja csökkenteni már az is, hogy elesnek a külön kezelési költségek és bélyegilletékek.

Ránk nézve az új vasut kiépülése után már csak a szentes-csongrádi vonalrész kiépítése bír fontossággal. Ha ez is meg lesz, akkor megpihenhetünk a vasutépítési törekvésben, mert ekkor a környék összes jelentékenyebb községekkel vasúti összeköttetésünk lesz. Viszont azonban kétségtelen, hogy vasúthálózatunknak táplálékra lesz szüksége a vonalmentén lévő helyi termelés anyagából és hogy ezt a táplálékot vasutállomásaink megkapják, helyi közlekedési politikáinknak most már teljes erővel a közutak műuttá építésére kell magát rávetnie, amely téren különben az utóbbi évtized alatt szintén nagyot haladtunk.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:

Weisz Ignác.

Hirdetmény.

A vasúti állomás közvetlen közepében lévő ugynevezett „Napkeleti“-féle házam örök áron

ELADÓ,

vagy haszonbérbe kiadó.

Egyben tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy szijgyártó üzlettem újkor a Stern kávéház melletti helyiségbe (Korom-féle ház) helyezem át.

Tisztelettel
FALÁBU IMRE.

1-3

Hirdetmény.

A „Gazdasági Gőzmalom Részvénytársaság Mindszente“ bej. cég vagyonát képezett gőzmalom összes felszereléseivel és a részvénytársaság összes terheivel egy közkereseti társaságra átruházván és a társaság a vételárra nézve a Mindszente 1902. évi augusztus hó 10-én tartott közgyűlésben leszámolván, ugyanazon közgyűlés a részvénytársaság feloszlását és a cég törlését megrendelte.

Mielőtt a részvénytársaság feloszlása és a cégjegyzés törlése foganatosíthatnák, felhivatnak mindazok, kik a „Gazdasági Gőzmalom Részvénytársaság Mindszente“ bej. cég ellen netán követelési joggal bírnak, hogy ezen netáni követeléseiket a jelen hirdetménynek a „Mindszenti Lap“-ban, mint a társaság hirdetményeinek közzétételére

alapszabályok szerint megjelölt hirdalában leendő harmadszori közzétételétől számítandó 6 hónap alatt annál is inkább érvényesítsék, mert különben a részvénytársaság feloszlása és a vagyon felosztása a ker. törv. 204. §-a alapján a netáni igényekre való tekintet nélkül foganatba vétetik.

Kelt Mindszente, 1902. nov. 19.

A „Gazdasági Gőzmalom Részvénytársaság Mindszente“

Igazgatósága.

EGY

jól irni és olvasni tudó fiu

tanoncznak felvétetik.

Lucza József

első szegedi vegyi ruhatisztító és plüssirozó intézete

Szegeden, Kossuth-Lajos sugárút 23. sz.

Felelőség és a legjutányosabb árak mellett tisztítok bármely kényes színű és gazdag díszítésű őr, női és gyermekruhákat, színes himzéket, butor szöveteket, napernyőket, szövet- és csipkefüggönyöket, szóval minden e szakmába vágó munkákat.

Plüss és bársonyt gőzölésre elfogadok. Plüssirozást a legjutányosabb árak mellett készítek.

Postai megbízások gyorsan és pontosan eszközöltetnek. Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve

Halászati jog bérbeadás.

A Csongrád-szegedi-tiszai halászati társulat érdekeltségéhez tartozó s Csongrád felső határától Szeged alsó határáig terjedő Tisza folyóban (5500 hold) gyakorolható halászati jog három részben, 1903. év január hó 1-től 1908. évi december hó 31-ig terjedő 6 (hat) évre haszonbérbe adatik.

A két felső szakasz 1902. évi november hó 28-án, d. e. 11 órakor Hódmezővásárhelyen az alsó szakasz (Szeged város vizei) november hó 29-én d. e. 10 órakor Szegeden, a városi székház tanácsstermében, fog nyilvános versenytárgyalás útján kiadatni.

Ajánlat 200 korona bánatpénz letétele mellett, a felső és alsó szakaszra szóval és írásban, a középső szakaszra csakis szóval tehető.

Az ajánlatok el, vagy el nem fogadása felett a társulati választmány határoz.

A kitűzött határidőn túl érkező és utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Közelebbi feltételek alulírott nál megtudhatók.

Kelt Szentesen, 1902. november hó 1-én.

NOVOBÁ CZKY GYÖZŐ
társ. igazgató.

Szegváron Szarka Józsefnek II. tized 71 szám alatt egy 12 métermázsát mérő

disznó-mázsája

eladó.

Vida János férfi szabó

Mindszente, Ujsor-utca 795-ik szám.

A t. közönség szíves tudomására hozom, hogy több éven át nagyobb városokban szakmában szerzett tapasztalataim után Mindszente megtelepedtem és a legkényesebb igényeknek is megfelelő férfi szabói munkákat gyorsan és jutányos áron készítek. Ruhák tisztítását, igazítását, avagy átvasalását gyorsan eszközölöm.

12-26

SZŐLŐOLTVÁNYOK

szokvány minőségben és

európai nemes gyökeres és sima vesszők

mélyen leszállított áron. Oltványok ezre

90 — 100 frt.

Mindenik a legkiválóbb bor- és csemegefajokból, fajtisztán, teljes jótállással. Ha a szállítvány a megrendelésnek meg nem felelne, úgy az oda- és visszazárlási költségét, valamint a megrendelő által kifizetett összeget hiány nélkül azonnal visszafizetem. Így mindenki ebbeli szükségletét az én költségemen házához szállítva tekintheti meg.

Élőkerítés.

Gleditschia csemeték és magvak.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nem hogy ember, de semmiéle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át, úgy, hogy a bekerített részek teljesen kulcsal zárhatók. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott fizetési és kezelési utasítás mellékeltek. Bővebb tájékozás végett színes fénynyomatu díszes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek, rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül egy oly könyvet kap ezzel, ki címét egy levelezőlapon tudatja, mely nincsen az a ház vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városon, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál. Így meg azoknak is érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek.

DIÓCSEMETÉK. Kétéves, óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Czim: „Érmelléki Első Szőlőoltvány-Telep“ Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid. 4-20.

MAGYAR IPAR

Következően felsorolt saját készítményű jó minőségű árúknak

árjegyzékét tekintésre ajánljuk.

1 drb. bécsi piros paplan	1 frt 80
1 „ bordó	2 „ 00
1 „ Satin Chachmir paplan	3 „ 80
1 „ atlasz Chachmir paplan	5 „ 00
1 „ selyem atlasz	8 „ 50
3 részű volin ma raiz	4 „ 50
3 „ Crin de afrique	7 „ —
1 „ szőr	10 „ —
3 „ szőr	14 „ —
1 szalmazsák letűzve	2 „ 20
1 drb. aczél sodrony ágybetét	5 „ 50
1 „ párnázott ruganyos matracz	15 „ —
1 összehajtható vaságy tengerifü matraczal	10 „ —
1 drb. flanel takaró	1 „ 50
1 asztal, 2 ágyterítő	5 „ 50

Gichner Mór és Testvére BUDAPEST

Üllői-út 3. sz.

1902. augusztus hó 1-től IV., Muzzeum-körút 27.

HIRDETÉSEK

jutányosan vétetnek fel.